

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neologa sve pokvaru!“ Naredna polovica.

Telecom tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stepo Gjivić. — U nakići tiskare J. Krmotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

Sjećajte se
Družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru

Naše misli.

U zadnjem broju priobčili smo na uvodnom mjestu i pod naslovom „Zdrava misao“ poziv na sastanak u Dekane i osnovu pravila za ustrojenje novoga društva pod imenom „Narodna Zveza“. Kazali smo ujedno, da si pridržajemo pravo izreći našu misao o tom velevažnom pitanju i da pozivljemo naše pravke neka kažu i ona svoju.

Do 2. junja vrieme je došla kratko, pa bi trebalo, da se čim prije oglase svoni, koji su zvani, da se izjave o predmetu, bilo po svojem položaju, bilo po svojem znacju i izkustvu. U ovaku ozbiljnom poslu mora se čuti glas različitih zvonova, da nebude kasnije prigovora s nijedne zanimane strane.

Neupuštajući se za danas u podrubno razpravljanje pojedinih točaka obširnog programa, što ga izradiće sazivaci sastanku, izreći ćemo nekoje misli, koje nam se porodiće za čitanje spomenutog poziva.

Poznato nam je, kako se iz raznih strana naše pokrajine izrazilo želju, da bi se imali sastati na istarskom kopnu kolo-vodje našega naroda na prijateljski poslovni program, da se u tom, kako bismo naše djejanje za duševni i tjelesni napredak naroda valjano uređili. „Trebalo bi nam dakle sastanak ili skupština radi narodne organizacije na prosvjetnom i gospodarskom polju. Sastanku bi morao imati pravo prisustvovati svatko, koji se za naše javne odnose i život zanima.“

Svi slojevi pučanstva i svi staleži morali bi odaslati na takav sastanak svoje odaslanike ili zastupnike.

Koncu je poznato naše nevoljno gospodarsko stanje širom Istre, te imade srača i ljubavi do trpećeg naroda, nastojati će svimi silami, da kroz ovakve javne sastanke ili skupštine čuje molbe i vapjanika. Tko znade za zapuštenost našega naroda u Istri sa prosvjetne strane, da imade, naime preko 17.000 naše djece bez škole i da se otvorenu svake nove škole stavljaju s protivne strane svakojake zapisice, taj će zeliti, da se na sastanku digne glas proti onim, koji silom podržaju istarskoga patnika u imini neznanstva.

Tako sastanke sazivaju kod većih i naprednijih naroda mudre i učene glave, koje saslušaju želje i težnje puča, pak dojave iste mogućukom, treba li i samom vladaru.

Nam se treba dakle takvih sastanaka, da se upoznamo, da se dogovorimo o ciljevih, za kojima težimo i o sredstvih, kojima možemo i hoćemo te ciljeve dosegci, da se uređimo ili organiziramo obizivom na naše buduće djejanje za duševni i tjelesni boljak Hrvata i Slovenaca Istre.

Gospoda sazivaci sastanka u Dekane, sastavise vrlo obširan djelokrug družila, koje bi se imalo osnovati i koje bi mogalo biti jednim kolom u lancu naše narodne organizacije. Sazivaci priznaju i saini, da ju onaj djelokrug preobširan ali to ih neplasi jer se drže one narodne, da svjet od obilnosti nepogiba. U ostalom oni stvorile samu način, koji će se imati na sastanku, tekar urediti i zaokružiti.

Vrijati će namine što će klastirati i koje je nova domeljni. Za nas primjerice vrlo je važno pitanje o osnivanju konsumnih društava svuda tam, gdje neimamo svojih trgovaca, a to je skoro svuda na sceti. Na takovom sastanku imalo bi se povesti razgovor o vinskoj klauzuli, koja zadaje smrtni udarac vinorodnim pokrajinama naše monarhije. Potaknuti valja pitanje o ustrojenju novih posužilica tam, gdje je naš narod odvisan od tudjinskog kapitala.

Osim svega toga imala bi se na velikom narodnom sastanku pretresi još dva druga pitanja, koja duboku zasiecaju u našu prosvjetne i gospodarske odnose.

Gospoda sazivaci sastanka, znali će, kao što znade svatko, koji se javnimi poslovima Istra bavi, da je zemaljsko školsko viće za Istru sastavljeno tako, da se mi od istoga absolutno ničemu nemožemo nadati. U tom vietu sjedi od najnovijeg vremena samo jedan član naše krvi i našeg jezika, dočim su svi ostali po jeziku i po čuvstvu Niemci ili Talijani. Izuzeti nam valja jednog zemaljskog školskog nadzornika, kojemu su vazda ruke vezane. U tom vietu imadu skoro uvek odlučujući rječ članovi zemaljskoga odbora, koji su — kako je poznato, odlučni naši narodni protivnici.

Mi moramo dakle nastojati, da se podieli c. k. zemaljsko školsko viće na dvoje t. j. za Talijane jedno a za Hrvate i Slovence drugo. Dok se to nedogodi, nemožemo očekivati, da će doći ni za 50 godina sva naša djece do škole a međutim bi ju Talijani davno razarodili.

Takva školska viće postaje primjerice u Českoj, gdje je školstvo danas na najvišem stepenu svoga razvijanja. Za takom dijelom teže Talijani južnoga Tirola ili Trentinci.

Druge nemanje važno pitanje jest razdiobi zemaljskoga kulturnoga vića. U stalnom odboru tog vića sjede samo dvoječa naših rodoljuba, dočim su svi ostali Talijani, koji ostaju uvek gluhi i niemi na sve želje i predloge one naše djevice. To viće pokazalo se od svoga obstanka do skrajnosti pristranim i to nām na štetu a Talijanom na korist.

Nasi delegati u stalnom odboru zemaljskoga kulturnoga vića nemogu postići nikakve koristi našim poljodjeljem ili gospodarom, jer se u tom odboru radi i postupa kano da ih tam i neima.

Zemaljsko kulturno viće pokazalo je svoju pristranost uvek i napram našim kotarskim gospodarskim zadrgama, s kojima neće da dopisuje u službenom jeziku rečenih zadrga ili se neobazire na njihove opravdane želje i težnje.

Nasi gospodari moraju dakle i za to više tražiti razdiobu, jer im inače od njega neima nikakve koristi.

Ob ovih piljanjima imalo bi se svakako razpravljati na većem sastanku, te stvoriti zaključke ili resolucije u gornjem smislu i zahvaljivati od vlaste, da zadovolji tim pravdanim i opravdanim zahtjevom.

Ovo su u kratko naše misli i naši predlozi o kojih bi se imalo razpravljati na budućem sastanku bilo u Dekanu bilo gdje drugdje. Imade bez dvojbje i drugih važnih pitanja, koja zasiecaju u našu narodnu život i koja bi trebalo razpraviti i rješiti, ali mi prepustamo sposobnijim i izkušnjijim od nas, da svoje misli o budućem sastanku na svjetlo iznesu.

Što se tiče samoga mjesta — rodomljubnih Dekana — moglo bi se možda prigovoriti, da nisu u sredini ili da su odvise odaljeni od ostalih krajeva Istre, ba nām tom bi se za sada dalo težko što menjenjali, jer bi valja bilo prekasno. Gospoda sazivaci opravdavaju saziv sastanka u Dekanu tim, što su misili za sada samo na koparski kolar i to na slovenski dij, komu su Dekani doista sređili.

Za ovaj put neka se sastanu dakle naši rodoljubi u Dekanu i veći sastanak imao bi se sazvati gdje u sredini pokrajine.

Iz carevinskoga vića.

Beč, 11. maja 1901.

Ostvari dra Šusteršića, o kojоj je izvjesteno u jučeranoj „Našoj Slogi“, dodajem ovo malo: dr. Šusteršić razušao je na sve novine tiskan dopis, u kojem kaže, da je bio posle njegovog govora izšao iz dvorane, posle mu je poslio, te da nije mogao odgovarati govorniku koji su posle njega govorili. Odgovara u tom dopisu: Iz sve razprave da se je dvoje izpostavilo: prvo, da je on pisao pismo tajdanjem ravnatelju „Gospodarske zvezde“ gosp. Sajevicu, nek prodaje žlindzu za 20 novića po meter-centru niz nego li ju daje „Krajsko gospodarstvo društvo“, i da će manjak uslijed toga nastali on pokrili, i da ga je na koncu godine u istinu pokrio, i to sa 1000 forinti. To, da je učinio iz nikakvoga drugoga uzroka nego s toga, da digao ugled „Gospodarske zvezde“. Prihvodiće ono, izjavu gosp. Sajevicu, u kojoj on potvrđuje što dr. Šusteršić tvrdi. Tvrdi također, da odnosnil 1000 for. nije uzeo nego da je na sastanku s „Gospodarsku zvezdu“ od 5000 for., posle je u blagajničkim knjigah posebice zabilježeno onih njegovih 1000 for. a posebice onih vladinih 5000 for. Veli također, da on nije odgovoran za ono što „Slovenec“ i „Domoljub“ pišu, jer da su to neodvisni listovi.

Ovoga tjedna držale su se tri kućne sjednice: utorak, četvrtak i petak, dane 7., 9. i 10. t. m. U sjednici od utorka počela je i svršila razprava o predlogu odnosnoga odbora odnosno na izjavu nadvojvode Franja Ferdinandu od 29. junija 1900., kojom je izjavio svakog storka i potka e podne.

Nedjeljni dopis se ne vraćaju, nepotpisani netakaju a ne frankirani neprimaju. Predsjednik sa poštanim stoji: 12 K u obec. 6 K za sejake 1 na godinu ili 1 K 5 — odn. 3 — na pol godine. Izvan carevine više poština. Pojedini broj stoji 10 h. koli u. Pači, tali izvan iste. Uredništvo se nalazi u ulici Gimia br. 5 te prima strane osem nedjelje i svetka svaki dan od 11—12 sati prije podne.

je izjavio, da se za svoju sada suprugu Sofiju Choćek i za svoju dječu koju bi iz toga braka imao, odrice prestolja. Predlog odbora glasi: da se tu izjavu primi na znanje i da se odnosni spis sahrani u pismohrani carevinskoga vića. Za tu razpravu upisala se je sila govornika za i proti, al se jo zaključila, poslo su govorila sama četiri govornika i ministar-predsjednik. Iza njih su još gorila dva glavna govornika, i neki kratko, podvabiozne stvarne izpravke. Od znamenitosti je govorio grofa Pálffya, koji je rekao, da on i njegovi drugovi, česi veleposjednici, neće sudjelovati kod glasovanja o predmetu, jer je isti nularoja stvar previšnje vladajuće kuće. Inače je zaželio vis. paru najveću sreću. Još veće je važnosti govor zast. Biankini-a, koji je u ime svoje i svojih sumišljenika izjavio, da nepripozna kompetencije carevinskoga vića u stvarih prestolonslajdstva, i to iz slijedećih razloga: prvo, jer kod odnosnih dogovora između austrijske i ugarske vlade nije sudjelovala i hrvatska vlada; jer Hrvatska nebjijaše zastupana kod svečanoga čina izjave kao država po svojem banu; jer je ona izjava izdana samo u njemačkom i magijskom jeziku, a nije izdana i u hrvatskom jeziku, dočim i sama nagoda odlučno nađe, da čin obćenja njegovoga veličanstva kralja mora biti sastavljen u hrvatskom izvornom tekstu. Osim toga nepriznaje kompetencije carevinskoga vića za takove stvari niti obzirom na zakone iz prošlih desetljeja, niti obzirom na cilj povijest hrvatskoga naroda s jedne i vladajućih kuća s druge strane.

Mi Hrvati, naglasuje govornik, postavili smo kao samostojna država krunu Zvonimiru godine 1102. na glavu Kolomana, te tim stupili samo u osobnu svezu sa Ugarskom, dok je živio Arpadov rod.

Iza izumrēa toga roda opet smo slobodno izabrali kraljeve, iz raznih kuća.

Godine 1527. izabrali smo kraljem Habsburga Ferdinanda, a s njim i celiu lozu Habsburga. Godine 1712., hrvatskom pragmatičkom sankcijom, prenesli smo naše prestolno pravo također na žensku lozu Habsburga, koju i danas vlada. To pravo nije nam nikad nikom zakonom bilo uzeuto, ono zakonito i danas obstoji. Obstoje pogodbe izmed hrvatskoga naroda i dinastije Habsburga.

U stvari koje se tih pogodbe tiču, neima se carevinsko viće mješati.

Inače želi i on svaku sreću vjenčanom paru iz svega srca.

Tom prilikom obnašao je gosp. Biankini shodnim, da se osvrne na buku, koju su podigli Njemci, a podupirali ju i Talijani proti tomu, što je nadvojvoda Fran Ferdinand primio protektorat nad Njemačkim katoličkim društvom. Što je svakom državljanu slobodno, to mora biti i jednomu nadvojvodi. I on može izazati svoje uvjerenje za najveće ideale ljudskoga rada: za vjeru i domoljublje. Ova zadnja doba, paće već desetljeća, prije tajnije sadocije, radi se proti vjeri i monarhiji. Nadvojvoda Fran Ferdinand, uzev prote-

kutor nad onim druživom, užradio je po svojem uvjerenju za vjeru i monarhiju. Takovo uvjerenje pokazao i nadbiskup Stadler, kad je u Zagrebu izrazio želju za sjednjem svih Hrvata, pak su ovi duhovni sazališi. Što je kabinetka kancelarija onako neprav shvatila odnosu nadbiskupovu izjavu.

Slično govorio je i dr. Kramar u imenu mlađečke stranke. Ni Česi nepriznaju carevinsko većinu kompetentnim za pitanja prestola. I oni drže, da je Fran Ferdinand bio posve u pravu kad je onaj protektor popriš. Slično i još izrazitije govorili narodno-socijalni česki zastupnici.

Većina je primila predlog odborova. Prisutni kod glasovanja nisu bili ni hrvatski ni česki zastupnici.

* * *

U sjednici od četvrtka i petka razpravljala se je zakonska osnova za "poštovanje davku na žestu piće" i da se jedan dio tega davka dade kraljevinam i zemljama na njihove potrebe.

Takovu osnovu bila je c. kr. vlada podnesla za poslednjeg zasjedanja zemaljskim saborom, ali tako da ju morajući sabori primiti. Dalmatinski je nije primio, pak je tako pala za sve kraljevine i pokrajine. Za tu je vlada podnesla na razpravu carevinsku većinu.

Po toj osnovi povisuje se davak na žestu 20 para ili flira po litri, koli kod proizvodjanja toli kod trošenja žeste. Pojedine kraljevine i pokrajine pak dobivati će od toga viška po razmjeru trošenja žeste. One pokrajine u kojih je već uveden davak na žestu, kuoštu su Koruška, Štajerska i Kranjska, dobivati će od države bar toliko, koliko su dosad dobivale uslijed odnosi pokrajinskih zakona.

Glavna razprava o toj osnovi je već svršena, i jučer se je podrobno vodila. Stalno bit će prihvaćena, jer mnoge pokrajine jaču radi svojih finansija, i rado bi jih bar ponekle tim popraviti. U podrobnoj razpravi žele njeni zastupnici to doseći, da se pokrajinam dade od toga davka po razmjeru broja pučanstva, ali bit će skoro stalno prihvaćena ustanova, da njima se daje po razmjeru potroska žeste. U kojoj pokrajini se je bude više potrosilo, toj će se više dati.

* * *

U jučeranjoj sjednici upitao je zastupnik dr. Ploj predsjednika, da li je istina, što se glasa, naime, da se kani smetnuti s dnevnog reda resoluciju vinogradarskoga odbora odnosno na vinskiju klauzulu, i da li je vlada na to upitivala? Predsjednik je odgovorio, da to nije istina. Nješto bi reći da se je ipak izbra valjalo u toj stvari, pak se je uzmaklo, videć kako je množina zastupnika, osobito naši za to, da se ona resolucija razpravi i prihvati, i kako se je pljeskalo dru. Ploj, kad je onaj upit postavio i posve kratko al žestoko obrazložio.

* * *

Isti vinogradarski odbor imao je dne 9. maja u večer sjednicu, u kojoj se je imalo odlučiti o već razpravljenih predložajih Marchet i Žičkar glede produljenja roka odplate bezkamatnih zajmova, za obnovljenje vinograda, zaraženih filokserom, i oslobođenja od poreza takovih vinograda; te glede toga da država daje i ondje bezkamatnih zajmova u rečenu svrhu gdje pokrajina ništa nedaje.

Iz izjave predstavnika c. kr. vlade razabralo se je, da se je u raznih točkah pokazala dosta prijaznom vinogradarom. U jednoj točki pak veli, da nemože popustiti, naime, u tom, da bi dala bezkamatnih zajmova i onda kad jih pokrajina nebi dala. U izvanrednih slučajevi, veli, da će vise nego li doje pokrajina; ali ako pokrajina ništa neda, neće ništa dati. To da je njezino nacelno stanovništvo od koga nemože oduslati. Vinogradarstvo da je stvar zemaljske kulture; i ako se

zemlja neće ni malo pobrinuti za nj, da nemože ni država.

Doslo se je na glasovanje. Zastupnik Spindic nzeo je predlog Žičkarov za svoj, te pozav je se na ono što je u jednoj predsjednici sjeđnici rekao glede postupka većine zemaljskoga sabora i odbora Istre, predložio da se u zakonskoj osnovi umeđu nječi, da država u izvanrednih slučajevih dade bezkamatnih zajmova i onga kad jih pokrajina nebi dozvolila. Spindic predlog zagovara je zast. Robić obzirom na odnose u Štajerskoj. Članovi vinogradarskoga odbora bili su tako uvjereni o opravdanosti toga predloga zast. Spindic, da su skoro svi zanj glasovali, da je dakle prihvaćen bio.

Pošto je na to izjavio jedan od prisutnih zastupnika vlade, da ova neće moći takova predloga podstićati na previsoku potvrdu, nastala je stanka, nječko prenjećenje, pa i pomenuta među samimi članovima. Jedan je predložio obnovljenje razprave, i bila je primljena. Neki su privorili vladi, da nejma tako govoriti kako se je malo prije izjavio vladin zastupnik, ovaj i drugovi su se izgovarali. Konačno se je obinalo, da kod glasovanja nebiša dovoljan broj članova odbora — manjkao je jedan do nadpolovične većine — i odročilo razpravu i glasovanje.

* * *

Istoga dana, 9. maja, imao je željnički odbor poslednju svoju sjednicu za razpravu o investicijama. Odnosna osnova, za gradnju raznih većih željeznica bila je po velikoj većini odbora prihvaćena. Tako je u tom odboru bilo rešeno jedno velikih pitanja; kojima se parlamentari bavili otkada se je sastao. To se je moglo samo tako dogoditi, da je vlada podnesla osnovu za gradnju vođnih puteva, kanala, i što nije protivna uredjenju njenih manjih rieka, kako ga zeli mladotečki klub. O tih dvih pitanjima razpravlja ministar-predsjednik svaki dan sa predstavnicima raznih stranaka, a razpravljaju i stranke.

* * *

Poljodjeljki odbor imao je ovoga tjedna dve sjednice. U obih se je razpravljala zakonska osnova glede "poljodjelskih stališnih zadruga". Bilo je baš živila razprava. Vladina osnova sadržaje ustanovu, da veleposjednici nisu dužni stupiti u skupne kolarske zadruge, nego da mogu svoje ustrojstvo. Njeni zastupnici govorili su žestoko proti toj ustanovi, dok su ju veleposjednici zagovarali, tvrdjeći da će oni i tako uvek nastojati podupirati zadruge, i mnogi stupiti u nje.

* * *

Vlada je predložila tako zvani provizori za dobu od 1. jula do 31. decembra t. g. Predložila je najmno, da se ju ovlasti da može to doba pobrati poreza i davke, i pokroviti državne troškove. Ako bude odjedna zakonska osnova, makar je provizorne naravi, prihvaćena od parlamenta, onda je Koerherova vlada mnogo dosegla.

DOPISI

Iz Velog Lošinja, koncem aprila 1901. (Konac). Ali što je glavno: mislite li da je viša oblast pozvala na odgovornost učiteljicu ili je nastojala tu stvar odmah urediti? Ni govora o tom! U jednoj sjednici prošlostog jenara odlučilo mještano školsko vijeće jednoglasno, da se dotičnoj višoj oblasti podnese pritužba proti neuredima u školi, koje prouzrokuje učiteljica Pianello, te da stane na put pjezinim zlorabom.

Kot školsko vijeće poslalo je istinu naokon dosta dugo vremena amo g. Vatorza školskog nadzornika, da tu stvar izrazi, ali što je u ta dva mjeseca učinio gosp. Vatorža nikto od nas nezna. Jedino to znamo, da je bio ovđe do tri puta, ali

se nije pokazao nijednom članu mještanskog školskog vijeća, niti je na ovdješnja školsko ravnateljstvo dao kakvu interpretaciju o stvari. Mi bismo željeli vrio, da je gosp. nadzornik zavido barem u Molaku-knjižu, gdje se bilježe ocjene u napredku djece, pa ako ništa drugo bio bi vidio, kako se znaju izpravljati ocjene iz vjeronamka.

Znademo, da je g. nadzornik svaki put kad je bio ovđe razgovarao po više sati u školskoj sobi sa učiteljicom, pače po njoj bio i pôvoren, ali mi sudimo, da je g. Vatorža u ovoj stvari morao pokazati više takta i nepristranosti: morao je čuti da zvona, te se adušno o svem obavijestiti.

Stvar koja je jasna kao sunce, gdje je očito, da se zakon i disciplina kreju po jednoj učiteljici, i da se ona upliće u stvari, koja ne nju a ma bari nista ne spadaju, ta stvar stoji već toliko vremena neriješena, kao da treba riesiti gordijaki čvor! Ostavlja se djecu bez vjerske obuke a zašto? Samo za to, što bi se moralo hrvatsku dati pravo, a ukoriti ono, što je ukora vredno i dostojno. Takva Šta može se još dogadjati samo u našoj blednoj Istri, gdje su se Hrvati uvek izticali i izteči — nasuprotni biesnom ireditansku talijanskom — svojom vjernošću i lojalnošću: i evo kako nam se sve to ovako moglo plaći i nagradjuje!

Nego nije jošte sve. Proti očitoj volji ovog školskog vijeća i ogromne većine občinskog zastupstva — tim naravski proti volji i ovog puka — uslijedio je ovih dana imenovanje za ravnatelja naše pučke škole, osobni svećenika Vincenca Scarpe, sada učitelja u Puli. Čovjek taj — je još mnogim ovđe živo u pameti, i nemam misaone i čestite duše, koja se nije čudila nad njegovim imenovanjem.

Kad bi g. Scarpa, imao više ponosa, on sam, nebi nikada ni pokušao zaviriti u ovo mjesto. — Sudimo, da je oblast koja je imenovala g. Scarpu, moralia imati ipak toliko obzira, te se popitati kod krčkog ordinarijata, što će on reći na to imenovanje, ali da?! Pred nekoliko godina isti taj gospodin morao je odavle pakovati uslijed disciplinare iztrage, radi važnih razloga, koji još i danas obstoje.

Bila je prilika povjeriti odgoj naše djecu čovjeku uzorna ponašanja, koji ovđe neizma prošlosti kakvu ima pop Scarpa, a to tim više što je ovaj u zastupstvu imao za se samih 7 glasova i to od onih koji su bili pod upravom sada pokojnog brata Don Scarpe. Ja mislim da i oni se već sada sami krizuju od čuda videć, kako se sagrženi Talijani smiju i vesele tomu imenovanju.

Nego neka se gospoda ipak tomu tobožnjemu uspjehu previše ne vesele, jer moglo bi se dogoditi, da će im se radost pretvoriti u žalost. Radi toga mi ozbiljno opominjemo pučanstvo Velog Lošinja, da prihvate dobačenu im rukavicu, 90% hrvatske djece ima pravo na hrvatsku školu. Preporučamo im, da se ne daju uvek terrorizirati (zastrašivati) od nejkičine dočlačenih Talijana i nedostojnih domaćih izroda, već sada kad su im na pragu občinski izbori, neka živo uznastoje i porade oči toga, kako da u obč. zastupstvu budu sjedili samo njihovi ljudi, te da jednom daju ovom mjestu u svem čisto hrvatski karakter, kada mu to po pravu i pripada a ne da moramo misliti, kud god pogledamo: hoće napisati na ulicah, na dučanima, hoće ured, hoće školu, kao da se načizmo u kakvom talij. gradiću. To se sve može učiniti samo se hoće volje, utraknosti i poživljivosti, jer se po samom zadnjem popisu, koji svakako nije isao na ruki Hrvatom, imade ovđe samo 15% Talijana (!). Na pošto dakle već jednom, pa bude li volje, bit će i uspije.

Ovih dana razgovarao je jedan bečki novinar sa talijanskim zastupnikom iz Tirola Conci-em, koji je kazao novinara medju ostalim, da će trebati još dugo prije nego li se tvedu Austrij zdravi i redoviti odnosaji. U tu svrhu predložena vladini središta, da su nešto u i nedostatku. Između Čeha i Niemaca da će težko doći do sporazumjenja, jer jedni

Jav. Od kuda tako maglo kume Franina? Fr. Hodio sam iskali malo vinu na Motovunčinu i Novacinu.

Jav. Ne biš mi povida, jer da novega tamo?

Fr. Je kume, obasjao, svinje nekoje palte i sam pitā, da mi dudu i soldi frimant, a ja sam braće misili, da buduću su to naši ljudi, da prodaju samo sv. Cirila i Metoda frimant. Jav. Nego koje ako ne „Družbine“ zigica? Fr. Kakoveg god ćeš imaju, samo naša ne.

Jav. A koji su to muštiardini? Fr. Čekaj, na jeziku su mi, ma nemam ih in izgovorit.

Jav. Trubilo će da mi mogu zapisati pa mi ih povida.

Fr. Muci, tu drugo Želimanu, ču pojti nazad tamo pa ču ih sve po imenu napisat i povidati.

Jav. Ala ma da rovu i haču barbaneti Šarenjak!

Jav. Ča njim forsirati macjiji general duhom klonil?

Fr. Aibo, nego pokle je doša naša sadašnji maistar, da njim se zavuka h spcu niki črv, ki njim kušenec peče.

Jav. Ala moraju biti jako fina race blaga ti popriči, kad nikad njim ni na mod.

Fr. Ja će čes, ter znaš da je njim najmrže, ono ča je nam najdraže.

Jav. Ala je sramota, da nain ti dotepliki, ki su došli vamo s tribuhom za kruhom, deboto žapovidaju, ma po božicu, temo mi najzad početi s debljim krajem, pak te ti gladnhi stati kuco, a ne kako sad da imaju svakim nosi zabadi i kadi ili ne

Fr. Vero bi bila već doba temu.

Razne vijesti

Političke:

Austr-Ugarka. Pitanje vodnih pravaca ili kanala zadaje austrijskoj vladi mnogo brige, jer se nemogu složiti velike stranke u tom pitanju, koje dovadjuju u savez sa gradnjom željeznica i uređenjem rieka, potoka itd.

Dne 11. t. mj. imali su članovi mladotečkih klubova sa njemačkim klubovima, izuzimajući rafidale i kršćanske socijaliste, skupni dogovor o novoj osnovi za gradnju prokopa, sastavljenoj po predložih českog privaka dra. Kaizli. Dogovoru prisustvovahu od strane Čeha zastupnici: Kaizl, Kramar i Pešak, a od strane Niemaca zastupnici Gross, Vogler, Stürgh, Schwegel, Baernreither i Derschattia. O tom dogovoru neima jošte visti, nu čini se, da nije ostao bez uspjeha, jer se iste osobe sastaju opet danas, da nastave viđanje.

Ovih dana razgovarao je jedan bečki novinar sa talijanskim zastupnikom iz Tirola Conci-em, koji je kazao novinara medju ostalim, da će trebati još dugo prije nego li se tvedu Austrij zdravi i redoviti odnosaji. U tu svrhu predložena vladini središta, da su nešto u i nedostatku. Između Čeha i Niemaca da će težko doći do sporazumjenja, jer jedni

jašti na svojem državnom pravu a drugi na njemačkom državnom jeziku. Spot između jednih i drugih da se dade izravnati jedno na temelju ravnopravnosti — (a toga neće Niemci — saveznici austrijskih Talijana. Op. ured). Glavna teštva talijanskih zastupnika da jest uređenje tiroškoga pitanja t. j. autonomije Trenta. Položaj u Trentinu da je različit od onoga u jedranciškim pokrajnjama. Talijanski zastupnici iz Tirola da simpatiziraju više sa Slavenim dočim simpatiziraju Talijani pokrajina u Primorju više sa Niemci. Radi toga da vlada ipak u talijanskom klubu sloga i jedinstvo.

U carevinskom vjeću prosloga čedna razpravljala se i o novom porezu na rakuju. Austrijska vlada bila je u zadnjem zasjedanju zemaljskih sabora predložila zakonsku osnovu o tom porezu. Da zakon stupi u kriješ, trebalo je, da ga svih sabori prihvate bez ikakve promjene. Nekoji sabori privlače osnovu — i to većinu njih — drugi ne. Istarski sabor bio ju je prihvatio dočim ju je dalmatinski sabor zabacio. Na to je vlada povukla natrag u osnovu i sada ju je predložila carevinicom vjeću.

Od dalmatinskih zastupnika izjavio se je za osnovu dr. Ivčević kao predsjednik dalmatinskog sabora, koji ju je i u Zadru zagovarao, docim jo proti njoj govorio zastupnik Bočić u Zadru i u Beču.

Odbor za investicije dovršio je razpravu glede investicija, koje se imadu uložiti u gradnju novih željeznica. Ako prihvati osnovu i carevinsku vjeću, to će se u Austriji potrošiti tečajem 5 godina u gradnju novih željeznica 483 milijuna kruna. U novu željezničku mrežu doći će i željezničke pruge Split — Aržano sa ogrankom do Sinja i Dubrovnik i Boka Kotorska. Ali sasvim tim neće biti jošte Dalmacija spojena sa željezničkom mrežom monarhije, jer se tomu protive Madjari, koji natežu vodu na svoj mlin, t. j. nastoje usredotočiti što više moguće trgovine u Budimpešti.

Pregovori između hrvatske i ugarske kraljevinske deputacije predbjezno su prekinuti, a ne dovede do nikakog rezultata, jer po računima ministra financa isto bi Hrvatska za nutarnje potrebe 8%, milijuna, dočim hrvatski vladinovci pitaju barem 9, i zato prekinute dogovore.

Srbija. Ministar nastave Marinković i ministar rata Vasić dodeže ostavku, koju je kralj primio. Na mjesto prvoga bijaše imenovan profesor i bivši ministar Kovačević, a na mjesto drugoga pukovnik Janković. Povod promjeni u ministarstvu da je dao privatni spor između Marinkovića i Vasića.

Bugarska. Među bugarskim dječnjevom, gradjanstvom i vojnijtvom u Sofiji došlo je do žestokog sukoba. Djaci su "naime odlučno" progovorili proti Turškoj i Rusiji, "koje nastoje podlažiti makedonski pokret na korist Bugara. Prigodom zadnjih sukoba bijaše mnogo dјaka povahljeno. Od tih su školske oblasti preko stoliju njih iz skole odpravile, te će morati nastaviti nauke u inozemstvu.

Predsjednik makedonskog odbora Mihajlović izjavio je novinarom, da će se politika makedonskoga odbora kretni u granicah zakona i da će biti nastojanje makedonskoga odbora u prilog Bugaram i svim potlačenim narodom u Makedoniji.

Rusija. Iz Petrograda javljaju, da će ove godine posjetiti ruski carski supruzi jedino danski dvor, i da tamo nije ništa poznato o kakvih drugih posjetih.

Novi ministar nastave general Vavroški, da je caru savjetovan neka se ukine stari sveučilišni statut od g. 1884., koji stavlja djelačtvu pod nadzor redarstva. Taj statut da je bez dvojbe izazvao i poslednje "dјačke nemire u Rusiji". Car Nikolaj pa je sklon ukinuti redenoga statuta, ali tōmu da se protivi predstojnik sv. sinoda Pobedonoscev. Radi toga, da je lastao sukob između ministra nastave

i Pobedonosceva. Jedan i drugi da se groze ostavkama. Prvi bi dao ostavku ako neukine statut, drugi ako se ukine. Tako se može očekivali, da će jedan ili drugi od njih dati ostavku.

Franzoeška. Ruski listovi pišu, da će francusko ratno brodovje tečajem ovoga ljeta posjetiti ruski pomorski utvrđeni grad Kronstad. Admiral ruske mornarice i vrhovni zapovjednik veliki knez Aleksij Aleksandrovic, da će dočekati francuske gospode i saveznike i da će prirediti svečanosti i goste francuzkim častnikom i mornarom.

Italija. Kralj Viktor Emanuel primio je dne 10. t. m. u Rimu časnicu depucaciju 28. austro-ugarske pješačke pukovnije, kojoj je on imenovan vrhovnim zapovjednikom, u svetčanu audienciju. Deputaciju na čast dao je kralj prirediti svečanu goštinu.

Turska. Između turske oblasti i evropskih velevlasti nastao je spor zbog posta, koje imadu rečene vlasti u Turskoj. Te vlasti jesu Austro-Ugarska, Njemačka, Engleska i Francezka. Turska vlada kuša, da to pravo, t. j. držanje poštaških ureda rečenim vlastim otme — premda je to pravo canovane na postojećim ugovorim. Turska vlada dala je zadnjih dana zapleniti poštske posiljke rečenih vlastih u Carrigradu, Solunu i u drugih mestih pod izlikom, da se među tim posiljkama nalazi kontraband. Prolj taj zapleni prosjevali su poslanici spomenutih velevlasti, najodlučnije zahtjevajući, slobodan ulaz u Tursku svim inozemskim posiljkama, kao što bijase i do sada.

Mjestne:

Knjige „Matice Hrvatske“, stigle su u Pulu i gg. članovi „Matice“ neka se izvole obratiti na povjerenika g. Lacka Kriza, Via Giulia br. 5 prizemno lijevo.

Iredentska Ilirica. Glasilo puljskih nazovno-socijalista zadnjih dana odlučno zagovara autonomiju južnog Tirola, i pozivje sve Talijane della Regione Giulia, da priskoče u pomoć braći Trentincima.

Kada mi zagovaramo sjedinjenje naše domovine, spojene svih hrvatsko-slovenskih pokrajina Austrije u jednu administrativnu celinu, napadaju nas socijalisti najčešće. Njima je odurni nacionalizam nastojanje, da se udes zemalja u kojim smo se rodili i u kojim bivamo, obrne smjerom za naš narod povoljnjim. A oni zagovaraju upravno podjeljenje Tirola, odaljene pokrajine, čiji udes nas se neće ni iz bliza ni izdaleka. A na čiju korist zahtjevaju oni to podjeljenje? Na korist socijalističke stranke možda?

Zar je to jedno socijalno pitanje, za koga su se gospoda tako silno uzgrijala?

Niti iz daleka! To je pitanje čisto narodnosti i u tom pitanju pokazali su i opet gospoda socijalisti, da jim je socijalizam maska, a talijanstvo lice.

Pozor brodarji! Lučki admirali u Puli javlja pomorcem, da će se polovicom tekuećega mjeseca u fazanskom zaljevu kod rta „Femina“, na brišnokom otoku, činiti pokusi sa podmorskimi minama.

Tim "povodom" izvorenio će biti moresvim brodovom i ladjam od rečenog rta jednu milju duljine napram rtu „Barbarigo“. To ograničeno mjesto bilo će označeno sa četiri ladje, koje će po danu vijati crvenu zastavu a po noći dignuti će crvena dva ferata okomito jedan povrh drugog.

Pokrajinske:

Imenovanja. Gg. mјernici Ernest Dejak, Rudolf Mahnitsch i Gustav Seeliger bijaše imenovani c. k. nadmјernici kod c. k. namjestničva za Primorje.

Novi učitelj kod sv. Antona blizu Kopra. Od tamo pišu nam, da im je tamo prisplo dne 1. t. m. novoimenovani učitelj g. Musić, koga su željno očekivali, postoji tamponja pučka škola, od početka januara t. g. bez učitelja. G. učitelja pozdravio je občinski savjetnik g. A. Jakomin

sa viši zastupnika uvedi ga u skolu i u njegov stan. Na večer istoga dana sastali se domaći rođoljubi sa g. učiteljem u golestioni, g. Turka, kamo je kasnije prislijepio i pjevačko društvo „Svoboda“. Njegovi predsjednik nazvao je g. učitelju dobrodošlicu, koju su pjevac popratili krasnom pješmom. U prijateljskom razgovoru uz milivočnu pjesmu ostale domaći rođoljubi dulje vremena na okupu veseli i zadovoljni, sto su konačno dobili vršnja učitelja i uzgojila svoje dječice.

Oblastel Talijani. Talijanski radnici iz kraljevine, kad dodaju u naše strane na djeło, jesu krški i ponizni kao junje, a tim se najdu i podkože postanu objestni i prikosni kao mlado zdribe. Tu svoju dvojku narav pokazali su i nedavno u Dolnjih Škofijah (občina Milje) u gostionu nekog Albina Postogne, gdje su izazvali fizged i gdje je došlo do okršaja između njih i domaćih mladića.

Ti nepozvani gošti iz Italije rade naime kod gradnje željeznicice Trst—Poreč, a pošto su već dulje vremena na radnji, obukose se i najdešo pošteno, te se podaju po nedjeljach i bleđdanima razudanom životu.

Kako dozajemo bijase kod tog okršaja vise njih s jedne i druge strane ranjeno, te su oružici nekoje naše i nekojko Talijana odveli u zavtor u Kopar.

Tim nemilim gostom nije dosta, da otimaju kruh izpred ustiju našemu siromašnom kmetu i radniku, već ga eto i napadeju ili izazivaju u njegovoj kući.

Hoće li tomu nezdrayomu stanju u našoj Istri već jednom učiniti konac carske oblasti? Ili će i nadalje pustiti, da domaći radnici biti međeg srca nego li su njihovi drugovi u Njemačkoj, te da bi mogli podleći molbama i grožnjama talijanskih državnika na štetu naših vinogradara.

Sjećamo se jošte, kako je jedan rimski list donio početkom ove godine iz Beča dopis, u kojem bijaše probičen razgovor dopisnika sa talijanskim poslanikom na bečkom dvoru grofom Nigra. Dopisniku kazao je poslanik Nigra, da se je sklopila trgovacka svezsa sa Italijom i u njoj i carina na vino samo radi toga, da se Italiji izplate veliki gubitci, što ih pretrpila uslijed toga, što se pretrgnula trgovacka svezsa između nje i Francezke. Dakle za ljubav Italije da naša država zapušta svoje podanike! Svaka država, sklapa trgovacku ugovore radi svoje koristi, samo naša na svoju štetu!!

Proti psoti. U zadarskoj „Croatia“ izričio je njezin dopisnik iz biskupije krke poslednji korizmeni list, što ga je izdalo presveti biskup Malinčić na svoje svećenstvo i na svoje slado. Jedan dio toga lista razpravlja o psosi ili o prokljinjanju. Žalimo što nije koji od tolikih naših prijatelja sa kvarnerskih otoka izričio i za naš list glavne misli onoga — kako kaže spomenuti dopisnik — liepoča pastirskog lista, koji se čita slašću i korišću.

Iz toga lista probičujemo po „Croatia“ ono mjesto, koje govori o psoti, toj ruznoj i pogubnoj navadi pokvarenog sveta. Eto, što kaže rečeni dopisnik po parstirskom listu:

Svraća se sada naš pastir, na tužnu činjenicu, koja mu prouzročila toliku bol i žalost, što ima i u našoj biskupij i takovih nesretnika (smade jih svuda ali najviše u primorskih mjestih), koji psuju, ruže Boga i otajstva naše svete vjere. Ako je svaki grlič težak, to ovaj postava vrhunac opakosti, jer vredna Boga u otajstvu neizmjerne ljubavi Božje prema nam. Radi toga veli naš pastir: „Molim vas i prosim, ne psujte o kršćani, Boga, koji stanuje medju vama u presvetom olatarskom sakramenu, da vas blagoslov, da vam dade svoje milosti, da hrani duše vaše za vječni život! Nagovara zatim roditelje, da uniste i izkorene taj mrzki običaj psovanja, a djecu neka strogo kazne kad začiju, da kunu i psuju! Poglavarom pak preporučuje neka nedopustaju, da se Ime Božje javno po ulicama i javnih mjestih psuje i proklinije. To javno psovanje, se je prava kuga, koja „bije nevine duše, upropasćuje obitelji i citave narode.“ — Tako je, velim pak ja, pa još mi se naši

